

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

13. Quomodo Rex Antiochus ob prophanat[um] & spoliatum templum Hierosolymitanum, variis malis ac doloribus afflictus, miserrima morte interiit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

In libr. 1. Machabeorum cap. 1. 2. & 6. Rex Antiochus ob prophanatum & spoliatum templum Hierosolymitanum, varijs malis ac doloribus afflictus miserima morte interiit, & representat quandam imaginem nostrorum infelicium temporum.

CAP. XIII.

Antiochus, postquam percussit Aegyptum, adscendit Hierosolymam. Et intrauit in sanctuarium cum superbia: & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis: & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum quod in facie templi erat: & comminuit omnia. Et accepit aurum & argentum, & vasa concupiscibilia: & accepit thesauros occultos, quos inuenit: & sublatis omnibus, abiit in terram suam, &c. Et post duos annos dierum misit rex principem tributorum in ciuitates Iuda. Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo: & crediderunt ei. Et irruit super ciuitatem repente, & percussit eam plaga magna. Et accepit spolia ciuitatis. Et posuerunt illic gentem peccatricem viros iniquos, & conualuerunt in ea. Et posuerunt arma, & escas, & congregauerunt spolia Ierusalem, & reposuerunt illi: & facti sunt in laquem umagnum. Et factum est hoc ad insidias sanctificationi, & in diabolum malum in Israel: Et effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis.

tionis, & contaminauerunt sanctificationem.
 Et fugerunt habitatores Ierusalem propter
 eos, & facta est habitatio exterorum, & facta
 est externa semini suo, & nati eius reliquerunt
 ea. Sanctificatio eius desolata est, sicut solen-
 do, dies festi eius conuersi sunt in luctum, sabbatha
 eius in opprobrium, honores eius in tibi-
 hilum. Secundum gloriam eius multiplicata
 est ignominia eius: & sublimitas eius conuersa
 est in luctum. Et scripsit Rex Antiochus omni
 regno suo, ut esset omnis populus, unus: & re-
 lineret unusquisque legem suam, & conser-
 uarent omnes gentes secundum uerbum regis
 Antiochi. Et multi ex Israel conseruauerunt
 & sacrificauerunt idolis, & coinquinauerunt
 sabbathum. Et misit rex Antiochus libros per
 manus nunciorum in Ierusalem, & in omnes
 ciuitates Iudæ, ut sequerentur leges gentium
 terræ. Et prohiberent holocausta & sacrificia,
 & placationis fieri in templo Dei, & prohibe-
 ret celebrari sabbathum & dies solemnes. Et ius-
 sit coinquinari sancta, & sanctum populum Is-
 rael. Et iussit relinquere filios suos in circun-
 cisos & coinquinari animas eorum in omni-
 bus immunditijs, & abominationibus, ut re-
 obliuiscerentur legem, & immutarent omnes
 iustificationes Dei. Et quicumque non fecerunt
 secundum uerbum regis Antiochi, morerentur.
 Secundum omnia uerba hæc scripsit omni
 regno suo: & præposuit principes populo, qui

hac fieri cogent. Et quicumque obseruabat le-
 gem Domini, secundum edictum regis trucidabatur eum. Et mulieres, quae circuncidebant filios suos, trucidabantur. Et multi de populo Israel definiunt apud se, ut non manducarent immunda: & elegerunt magis mori, quam cibis coquinari immundis: & noluerunt infringere legem Dei sanctam, & trucidati sunt. Porro Mathathias, cum sollicitaretur ut faceret iussum regis, promittereturque illi amicitia regis, auriq; & argenti munere multa, respondit magna voce: Etsi omnes regi Antiocho obediunt, ut discedant unusquisque a seruitute Legis patrum suorum, & consentiant mandatis eius; ego & filij mei, & fratres mei obediemus Legi patrum nostrorum. Propitius sit nobis DEVS: non est nobis utile, relinquere Legem, & iustitias Dei. Non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes Legis nostrae mandata, ut eamus altera via. Omnis qui zelum habet Legis, statuens testamentum, exeat post me. Et fugit ipse, & filij eius in montes, & reliquerunt quaecumque habebant in ciuitate. Tunc descenderunt multi, querentes iudicium & iustitiam, in desertum: & sederunt ibi ipsi, & filij eius & mulieres eorum, & pecora eorum: quoniam inundauerunt super eos mala. Congregati deinde sunt ad Mathathiam omnes voluntarii in Lege: & omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad eos, & facti sunt illis ad firma-
 men-

mentum. Et collegerunt exercitum, & percuss-
 erunt peccatores in ira sua, & viros iniquos
 in indignatione sua: & ceteri fugerunt ad na-
 tiones, vt euaderent. Et circumiuit Mathathia-
 as & amici eius, & destruxerunt aras: & circum-
 ciderunt pueros incircuncisos, quotquot in-
 uenerunt in sinibus Israel in fortitudine. Et
 persecuti sunt filios superbię: & prosperum est
 opus in manibus eorū: Et obtinuerunt Legem
 de manibus gentium, & de manibus regum, &
 non dederunt cornu peccatori. Et appropin-
 quauerunt dies Mathathiaę moriendi, & dixit
 filijs suis: Nunc confortata est superbia, & es-
 t stigatio, & tempus euersionis, & ira indigni-
 tationis. Nūc ergo, o filij, æmulatores estote Le-
 gis, & date animas vestras pro testamento pa-
 trum vestrorum. Et mementote operum pa-
 trum, quæ fecerunt in generationibus suis: &
 accipietis gloriam magnam, & nomen æter-
 num. Abraham nonne in tentatione inuictus
 est fidelis, & reputatum est ei ad iustitiam lo-
 seph in tempore angustiaę suæ custodiuit mi-
 sericordiam: & factus est dominus Aegypti. Phi-
 nees pater noster zelendo zelum Dei, accepit
 testamentum sacerdotij æterni. IESVS dum
 impleuit verbū, factus est dux in Israel. Caleb
 dum testificatur in Ecclesia, accepit heredita-
 tem. Dauid in sua misericordia consecutus est
 sedem regni in sæcula. Elias dum zelat zelum
 Legis, receptus est in cælum. Annanias, & A-
 zarias,

arias, & Misael, credentes liberati sunt de
summa. Daniel in sua simplicitate liberatus
est de ore leonum. Et ita cogitate per genera-
tionem & generationē: quia omnes, qui spe-
rant in eum, non infirmantur. Et à verbis viri
peccatoris ne timueritis: quia gloria eius, ster-
tus & vermis est. Hodie extollitur, & cras non
inuenietur: quia conuersus est in terram su-
am, & cogitatio eius periit. Porrò, Antio-
chus ille sacrorum omnium prophanator ac
direptor, cum de Iudæorum victoria & suo-
rum strage cognouisset, (1. Macha. 6.) (vide ob-
secro, etsi seram, seriam tamen Dei vindicis
vitionem) expauit, & commotus est valde, &
decidit in lectum, & incidit in languorem præ
tristitia, quia nõ est factum ei sicut cogitabat.
Erat illie per dies multos: quia renouata est
in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori.
Et vocauit omnes amicos suos, & dixit illis:
Recessit somnus ab oculis meis, & concidi &
corni corde præ solitudine. Et dixi in corde
meo: In quam tribulationem deueni, & in
quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum: qui iu-
cundus eram, & dilectus in potestate mea?
Nunc verò reminiscor malorum quæ feci in
Ierusalem, vnde & abstuli omnia spolia aurea
& argentea, quæ erant in ea, & misi auferre ha-
bitantes Iudæam, sine causa. Cognoui ergò,
quia propterea inuenerunt me mala ista: &
ecce peteo tristitia magna in terra aliena. Quo-
modo

modo autem & quàm sceda & horrenda morte perierit, plenius refertur lib. 2. Machabæorum cap. 9. Cùm enim elatus ira, arbitrabatur se iniuriam illorum qui se fugauerant, posse in Iudæos retorquere, iussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, caelesti iudicio perurgente, eò quòd ita superbe locutus est se venturum Hierosolymam, & congerit sepulchri Iudæorum eam facturum. Sed ubi vniuersa conspicit Dominus Deus Israel, percussit eum insanabili & inuisibili plaga. Vnde enim finiuit hunc sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internum tormenta: Et quidem satis iuste, quippe qui multis & nouis cruciatibus aliorum torerat viscera: licet ille nullo modo à sua malignitate cessaret. Super hoc autem superbia repletus ignem spirans animo in Iudæos, & precipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & graui corporis collisione membra vexari. Iesue, qui illi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statera appendens, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestã Dei virtutem in semetipso contestans: ita vt de corpore impij vermes scaturirent, ac viuentes in doloribus carnes eius effluerent, odore etiam illius & fetore excrementus grauaretur. Et qui paulò ante fiducia ca-

contingere se arbitrabatur, cum nemo poterat
propter intolerantiam fœtoris portare. Hinc
igitur cœpit ex graui superbia deductus, ad ag-
nitionem sui venire, diuina ammonitus pla-
ga, per momenta singula doloribus suis aug-
mentâ capientibus. Et cum nec ipse iam fœtoris
suum ferre posset, ita ait: Iustum est subditum
esse Deo, & mortalem non paria Deo sentire.
Orabat autem hic scelestus dominum, à quo
non esset misericordiam consecuturus, & ci-
uitatem, ad quam festinans veniebat, vt eam
ad solum deduceret, ac sepulchrum congesto-
rum faceret, nunc optat liberam reddere: &
Iudæos, quos nec sepultura quidem se dignos
habebaturum, sed auibus ac feris diripiendos tra-
diturum, & cum paruulis exterminaturum
dixerat, æquales nunc Atheniensibus factu-
rum pollicetur: templum etiam sanctum, quod
prius exspoliauerat, optimis donis ornatu-
rum, & sancta vasa multiplicaturum, & pertinen-
tes ad sacrificia sumptus de redditibus suis præ-
stiturum: Super hæc & Iudæum se futurum,
& omnem locum terræ perambulaturum, &
prædicaturum Dei potestatem. Sed non
cessantibus doloribus (superuenerat enim in
eum iustum Dei iudicium) commendat fili-
um suum Iudæis. Igitur homicida & blasphe-
mus pessimè percussus, & vt ipse alios tracta-
uerat, peregrè in montibus, miserabili obitu
vita functus est. Quod autem pœnitentiâ
ductus

ductus misericordiam non sit consecutus, sed
ius rationem reddit Lyranus, (in cap. 9. lib. 2.
Mach.) nempe pœnitentiam eius nō fuisse ve-
ram: non enim fuit propter offensam Dei, sed
tantum propter euasione[m] corporalis flagelli,
eoque non fuit misericordiam consecutus,
nec in culpæ, nec in pœnæ remissione.

*Ex lib. 1. Machabeorum cap. 9. Alcimus precipit
destrui muros domus sanctæ interioris, admirabilis
plaga repente diuinitus percutitur.*

CAP. XIV.

ANNO centesimo quinquagesimo tertio,
in mense secundo, precepit Alcimus destrui
muros domus sanctæ interioris, & destrui
opera prophetarum: & cœpit destruere. In tem-
pore illo percussus est Alcimus: & impedita
sunt opera illius: & oclusum est os eius, &
dissolutum est paralyssi, nec ultra potuit loqui
verbum & mandare de domo sua. Et mortuus
est Alcimus in tempore illo cum tormento
magno.

*Ex libr. 2. Machabeorum cap. 3. Heliodorus missus
ad rapiendos templi thesauros, sacerdotibus Deum
inuocantibus, diuinitus flagellatur, rursusque
in misericordia summi sacerdotis precibus liberatur.*

CAP. XV

CUM sancta ciuitas habitaretur in omni
pace, leges autem adhuc optime cultoribus
rentur propter Onie Pontificis dispositionem
& pietatem, & animos odio habentes mala
fi